

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 16 december 2003****om det statliga stöd som Italien (regionen Sicilien) avser att genomföra till förmån för jordbrukssektorn**

[delgivet med nr K(2003) 4474]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2004/342/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att ha uppmanat berörda parter att yttra sig i enlighet med nämnda artikel ⁽¹⁾ och med beaktande av de synpunkter som framförts, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 2 maj 1996, diarieförd den 8 maj 1996, anmälde Italien till kommissionen de stöd som föreskrivs i regionen Siciliens regionallag nr 33 av den 18 maj 1996.
- (2) Granskningen av anmälan har delats i fyra dossierer: stöd nr N 340/A/96 för samtliga sektorer med undantag av jordbruk och fiske, stöd nr N 340/B/96 för sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, stöd nr N 340/C/96 för fiskeprodukter och stöd nr N 340/D/96 för transportsektorn. Detta beslut gäller uteslutande stöd för sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget.
- (3) Genom en skrivelse av den 3 juni 1996, diarieförd den 12 juni 1996, översände de italienska myndigheterna projektbeskrivningsarken för de stöd som inrättas genom artiklarna 10, 17 och 18 i regionallag nr 33/1996.
- (4) Genom en skrivelse av den 3 juli 1996, diarieförd den 11 juli 1996, översände de italienska myndigheterna texten till regionallag nr 33/1996, offentliggjord i regionen Siciliens Gazzetta Ufficiale nr 26 av den 21 maj 1996.
- (5) Genom telex nr VI/027617 av den 9 juli 1996 och nr VI/46886 av den 5 december 1996 begärde kommissionen ytterligare upplysningar av de italienska myndighe-

terna. Genom en skrivelse av den 19 december 1996, diarieförd den 31 december 1996, översände de italienska myndigheterna kompletterande upplysningar om artiklarna 9, 13, 14, 15, 16, 17 och 18 i regionallag nr 33/1996 till kommissionen.

- (6) Genom en skrivelse av den 21 mars 1997 (SG(97) D/2243) underrättade kommissionen de italienska myndigheterna om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget beträffande stöden enligt artiklarna 1, 9, 10, 13.2 och 13.3 samt artiklarna 17, 18 och 19 i regionallag nr 33/1996.
- (7) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att yttra sig om de aktuella stöden.
- (8) Genom skrivelser av den 2 september 1997 och den 7 november 1997, diarieförda den 4 september 1997 och den 17 november 1997, har kommissionen mottagit synpunkter i frågan från de italienska myndigheterna.
- (9) Genom en skrivelse av den 28 januari 1998 informerade Italien kommissionen om att det stöd som avses i artikel 18 i regionallag nr 33/1996 inte längre kan genomföras på grund av bristen på anslag och åtog sig att ånyo anmäla stödet enligt artikel 88.3 i fördraget om det skulle föreslås på nytt.
- (10) För att avsluta granskningen av dossiern begärde kommissionens avdelningar, genom telex AGR 029182 av den 20 november 2000, klarlägganden om stöden i fråga från de italienska myndigheterna. I samma telex meddelade kommissionens avdelningar vidare att de behöriga myndigheterna kunde överväga möjligheten att återkalla anmälan om de italienska myndigheterna garanterade att stöd inte betalats ut för sådana jord-

⁽¹⁾ EGT C 201, 1.7.1997, s. 10.⁽²⁾ Se fotnot 1.

bruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget med stöd av de bestämmelser som är föremål för kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet och om de italienska myndigheterna åtog sig att upphäva dessa bestämmelser i den mån de är tillämpliga på jordbrukssektorn.

- (11) Genom en skrivelse av den 12 juni 2001 informerade Italien kommissionen om att anmälan om stöd enligt artikel 9 i regionallag nr 33/1996 har återkallats, eftersom stödet i fråga inte hade genomförts utan ersatts av nya åtgärder som anmälts och/eller var i färd att anmälas till kommissionen enligt artikel 88.3 i fördraget ⁽³⁾.
- (12) Genom en skrivelse av den 28 juni 2001, diarieförd den 2 juli 2001 översände Italien kompletterande upplysningar om artikel 10 i regionallag nr 33/1996.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående avser detta beslut utslutande statligt stöd enligt artiklarna 1, 10, 13.2 och 13.3 samt 17 och 19 i regionallag nr 33/1996. Eftersom Italien har återkallat anmälan om stöd enligt artiklarna 9 och 18 genom skrivelser av den 28 januari 1998 och den 12 juni 2001, saknas anledning att granska de stöd som inrättas genom dessa artiklar.
- (14) I enlighet med artikel 63 i regionallag nr 33/1996 skall genomförandet av de statsstöd som föreskrivs i denna lag godkännas av kommissionen.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDEN

Artikel 1 i regionallag nr 33/1996

- (15) Genom artikel 1 i regionallag nr 33/1996 inrättas en stödordning avsedd att kompensera de företag som är verksamma på Sicilien för de extra kostnader dessa måste bära för att transportera produkter som producerats eller bearbetats inom regionen utanför ön. Stödet motiveras med de långa avstånden till de viktigaste nationella och europeiska marknaderna. Stödet är avsett för företag i samtliga produktiva områden (med undantag av företag verksamma inom utvinning och framställning av vattenkraftsenergi, vilkas lokalisering till regionen inte är resultatet av ett fritt val) som använder sig av järnvägs-, väg-, sjö- och lufttransporter eller blandade system. Stödet föreskrivs för tvåårsperioden 1997–1998

⁽³⁾ Se artikel 6 i regionallag nr 22 av den 28 september 1999 (stöd nr N 795/99) och artikel 131 i regionallag nr 32 av den 23 december 2000.

och beräknas på grundval av vägsträckan i kilometer och den transporterade vikten vid transport av varor på det nationella territoriet. Den kvantitativa bedömningen av merkostnaderna avgörs genom ett dekret från regionens ordförande, med hänsyn till det mest ekonomiska transportsättet och den kortaste vägen mellan platsen för tillverkning eller bearbetning och marknaderna. Ersättning som överstiger kostnaderna får under inga omständigheter godkännas.

- (16) I sitt beslut att inleda förfarandet om detta stöd framhöll kommissionen att denna åtgärd för jordbrukssektorn i huvudsak utgjorde en ändring av det stöd som föreskrivs i artikel 90 i regionallag nr 25 av den 1 september 1993 ⁽⁴⁾. Detta stöd hade i förfarandet C 30/95 varit föremål för ett slutgiltigt negativt beslut avsett att utverka ett upphävande av åtgärden och återkrav av eventuellt utbetalda belopp ⁽⁵⁾. De skäl som hade förmått kommissionen att fatta detta beslut förblev, i huvudsak, giltiga ⁽⁶⁾.
- (17) Kommissionen ansåg i synnerhet att sådana stöd utgjorde driftstöd, som var oförenliga med den gemensamma marknaden. Detta slags stöd, som finansierar en del av stödmottagarnas driftskostnader, har inte varaktiga och strukturella effekter på de aktuella sektorerna utan ger enbart regionens produkter en fördel när de saluförs utanför regionen i förhållande till produkter som vare sig i Italien eller i medlemsstater omfattas av motsvarande åtgärder.

- (18) Således var inget av de undantag som avses i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget tillämpligt i det aktuella fallet. Kommissionen beslöt därför att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget avseende artikel 1 i regionallag nr 33/1996 till förmån för produktion, bearbetning och/eller saluföring av jordbruksprodukter.

⁽⁴⁾ Artikel 1.8 i regionallag nr 33/1996 upphäver artikel 90 i regionallag nr 25/1993.

⁽⁵⁾ Se kommissionens beslut nr K(96) 2249 av den 17 juli 1996, delgivet den italienska regeringen genom en skrivelse av den 26 juli 1996, SG(96) D/6819.

⁽⁶⁾ Kommissionen ansåg att stödet enligt artikel 90 i regionallag nr 25/93 dessutom var oförenligt med artiklarna 30 och 52 i fördraget på grund av vissa särskilda regler för tillämpningen som inte fanns med i artikel 1 i regionallag nr 33/1996.

Artikel 10 i regionallag nr 33/1996

- (19) Genom artikel 10 i regionallag nr 33/1996 utvidgas tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 51, 52, 53 och 54 i regionallag nr 3 av den 18 februari 1986 till konsortier för återvinning bildade av jordbruksföretag, hantverksföretag och försäljningsföretag som bedriver produktion, bearbetning och saluföring av växter och blommor. Enligt de uppgifter som översänts av de behöriga myndigheterna genom en skrivelse av den 3 juni 1996 har stöden i fråga obegränsad varaktighet.
- (20) Kommissionens beslut att inleda förfarandet gäller det stöd som föreskrivs i artikel 10 i regionallag nr 33/1996, i den utsträckning som denna artikel hänvisar till artikel 53 c i regionallag nr 3/1986. Detta stöd, till förmån för skapande av gemensamma strukturer, kan beviljas med 80 procent för att subventionera följande stödberättigande utgifter: inköp av mark, uppförande av nödvändiga byggnader, förvärv och ombyggnad av befintliga fastigheter samt förvärv av varje annan fast struktur som är nödvändig för kooperativens verksamhet.
- (21) Genom sin granskning har kommissionen kommit fram till att dessa investeringar, som var föremål för subventionerna från regionen, förblev kooperativets egendom och var avsedda för dess verksamhet inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.
- (22) Inom denna sektor skulle statligt stöd, i kraft av då gällande bestämmelser⁽⁷⁾, vara förenligt med de sektorsgränser som föreskrevs i punkt 1.2, andra och tredje strecksatsen, i bilagan till kommissionens beslut 94/173/EEG, och stödnivån fick inte överstiga 75 procent av kostnaden för investeringen i mål 1-regioner som Sicilien.
- (23) För detta stöd föreskrevs en stödsats på 80 procent och det hade inte lämnats några upplysningar som gjorde det möjligt att kontrollera efterlevnaden av de tillämpliga gränserna för sektorerna. Mot denna bakgrund kunde beviljande av de stöd som inrättats genom artikel 53 c i regionallag nr 3/1986 till de kooperativ som avses i arti-

kel 10 i regionallag nr 33/1996 inte omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.

Artikel 13.2 och 13.3 i regionallag nr 33/1996

- (24) I artikel 13.2 i regionallag nr 33/1996 fastställs att regionstyrelsen, till följd av de skador på jordbruksproduktionen som orsakats av väderförhållandena under perioden från december 1995 till mars 1996, kan besluta om anstånd med registren för konsortier för markåtervinning belägna i de områden som drabbats av naturkatastrofer i den bemärkelse som avses i nationell lag nr 185 av den 14 februari 1992, om inrättande av nationell kompensation för skador på jordbruksproduktionen sedan de drabbade områdena avgränsats genom ett ministerdekret. I enlighet med artikel 13.3 i regionallag nr 33/1996 är regionen behörig att ersätta konsortier för markåtervinning för uteblivna uppbörder upp till ett tak på 5 miljarder italienska lire.

Artikel 17 i regionallag nr 33/1996

- (25) I artikel 17 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs att regionen kan förskotta de belopp som staten är skyldig för åtgärder från Nationella solidaritetsfonden för ersättning av skador som orsakats av naturkatastrofer eller av ogynnsamma väderförhållanden (nationell lag nr 185/92). Det stöd som avses i artikel 17 har en varaktighet som är begränsad till år 1996, för vilket man räknar med en kostnad på 20 miljarder italienska lire (se skrivelse av den 3 juni 1996). Stödet i fråga utgörs av subventioner till jordbrukare för rekonstruktion av driftskapital och återställande av jordbruksegendomar som skadats av naturfenomenen i fråga. Stödmottagarna är jordbrukare som till följd av de exceptionella temperaturförhållandena och de därpå följande onormala vattenflöden som inträffat under 1996 har drabbats av skador på mer än 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen.
- (26) De stöd som avses i artikel 13.2 och 13.3 och artikel 17 kan kumuleras inom de gränser som medges av den nationella lagen nr 185/1992.
- (27) I sitt beslut att inleda förfarandet om de stöd som avses i artikel 13.2 och 13.3 och artikel 17 framhöll kommissionen att dessa åtgärder måste granskas mot bakgrund av de kriterier som vid den tiden tillämpades av kommissionen när det gäller statliga stöd avsedda att ersätta

⁽⁷⁾ Rambestämmelser för det statliga stödet till investeringar för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (EGT C 29, 2.2.1996, s. 4) och bilaga till kommissionens beslut 94/173/EEG av den 22 mars 1994 om de urvalskriterier som skall fastställas för investeringar avsedda att förbättra villkoren för förädling och saluföring av jordbruks- och skogsbruksprodukter och om upphävande av beslut 90/342/EEG (EGT L 79, 23.3.1994, s. 29).

skador som orsakats av händelser likställda med naturkatastrofer⁽⁸⁾. Enligt dessa kriterier måste följande två villkor vara uppfyllda:

a) De förluster som drabbat stödmottagaren måste uppgå till minst 30 procent av dennes normala produktion, beräknad på grundval av den föregående treårsperioden, eller 20 procent i mindre gynnade områden i den bemärkelse som avses i rådets direktiv 75/268/EEG av den 28 april 1975 om jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden⁽⁹⁾.

b) Varje möjlighet till överkompensation för lidna förluster måste vara utesluten.

(28) I sitt beslut påpekade kommissionen att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna i detta fall inte var möjligt att dra slutsatsen att båda dessa villkor var uppfyllda. När det gäller artikel 17, som följer och kompletterar den nationella lagstiftningen om naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden, hänvisar de översända regionala texterna i själva verket endast till bestämmelserna i den nationella lagen nr 185/1992 och därtill hörande tillämpningsföreskrifter, däribland en skrivelse från jordbruksministeriet, A1659 av den 2 juli 1996, enligt vilken stödet inte kan överstiga 100 procent av skadorna. När granskningsförfarandet för de berörda stöden inleddes var även den nationella lagen nr 185/1992 föremål för ett beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget därför att det inte var möjligt att kontrollera att de villkor som fastställs i punkt 27 a och 27 b var uppfyllda⁽¹⁰⁾.

(29) I avsaknad av konkreta garantier för att dessa villkor respekterades på regional nivå påpekade kommissionen därför att den såg sig nödsakad att dra samma slutsatser i detta fall.

(30) Kommissionen underströk framför allt att varken den aktuella regionallagen eller de översända upplysningarna fastställde metoder för att beräkna den "normala" produktionen, i förhållande till vilken det lägsta tröskelvärdet som utlöser ersättningen fastställs. Dessutom förekom tvivel om att villkoret att överkompensation inte fick förekomma var uppfyllt.

⁽⁸⁾ Arbetsdokument VI/5934/86, 10.11.1986-rev2 "Bestämmelser om beviljandet av statligt stöd i händelse av skador på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen i jordbruket, och statligt stöd som innebär betalning av en del av premierna för försäkring av sådana risker".

⁽⁹⁾ EGT L 128, 19.5.1975, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Stöd C12/95 (EGT C 295, 10.11.1995, s. 5).

(31) I skrivelsen av den 19 december 1996 förklarade de italienska myndigheterna, med hänvisning till artikel 17, att stödet, i enlighet med de bestämmelser som avses i noten från jordbruksministeriet av den 2 juli 1996, inte kunde överstiga 100 procent av lidna förluster. Kommissionen påpekade dock att det föreföll som att det stöd som avses i artikel 17 kunde kumuleras med andra stöd, i synnerhet de som avses i artikel 13.2 i samma lag. Det hade inte lämnats någon som helst garanti för att överkompensation inte kunde förekomma i händelse av kumulering.

(32) Av det ovan anförda framgår att det inte var möjligt för kommissionen att kontrollera att de villkor som fastställs i punkt 27 a och 27 b var uppfyllda. Inget av de undantag som avses i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget var därför tillämpligt.

Artikel 19 i regionallag nr 33/1996

(33) I artikel 19 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs bidrag på upp till 80 procent för uppförande av anläggningar för produktion av elektrisk, termisk eller mekanisk energi från förnybara källor i jordbruksföretag. I artikel 19 föreskrivs särskilt en ökning av stödnivån för de stöd som avses i artikel 12.1 i nationell lag nr 308 av den 29 maj 1982 och artikel 13.1 i nationell lag nr 10 av den 9 januari 1991, för vilka den nationella lagstiftningen har fastställt en högsta nivå på 55 procent eller 65 procent för kooperativen. Bidraget kan kumuleras med ett lån med subventionerad ränta för att täcka de utgifter för investeringar som inte finansieras av bidraget. För åtgärden anslogs 2,5 miljarder italienska lire.

(34) I sitt beslut att inleda förfarandet framhöll kommissionen att den redan haft tillfälle att granska en liknande regionallag och att den underrättat den italienska regeringen om sin ståndpunkt i fråga om de problem som är förknippade med kumulering inom jordbrukssektorn genom skrivelse SG(94) D/11946 av den 16 augusti 1994 (stöd nr E 1/94). I detta meddelande preciserade kommissionen bland annat att de högsta stödnivåer som fastställs i den nationella lagstiftningen, det vill säga 55 procent eller 65 procent för jordbrukskooperativ, måste samordnas med gällande stödsatser för statligt stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter. När förfarandet inleddes förutsatte de regler som var tillämpliga på detta slags stöd att följande villkor var uppfyllda:

a) Att de högsta stödnivåer som var tillämpliga inom jordbrukssektorn för samtliga stöd, subventioner och/eller kumulerade ränterabatter inte överskreds. Dessa nivåer var:

- i) 35 procent inom primärproduktion (investeringar som avses i artikel 12.5 i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet ⁽¹¹⁾) eller 45 procent i mindre gynnade områden i den bemärkelse som avses i direktiv 75/268/EEG.
- ii) 55 procent inom bearbetning och saluföring eller 75 procent i mål 1-regioner.
- b) I båda fallen gällde att de sektorsgränser som fastställts i förordning (EEG) nr 2328/91 eller i rambestämmelser för det statliga stödet till investeringar för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter inte fick överskridas ⁽¹²⁾.
- (35) De italienska myndigheterna har inte lämnat någon garanti för att dessa villkor var uppfyllda.
- (36) De stöd som avses i artikel 19 i regionallag nr 33/96 kunde därför inte omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.

III. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (37) Några synpunkter från eventuellt berörda parter har inte inkommit.

IV. ITALIENS KOMMENTARER

- (38) Italien har för regionen Sicilien översänt synpunkter till kommissionen genom skrivelser av den 2 september 1997 och av den 7 november 1997, diarieförda den 4 september 1997 respektive den 17 november 1997. Som svar på kommissionens telex AGR 029182 av den 20 november 2000 har kompletterande upplysningar därefter översänts genom en skrivelse av den 28 juni 2001.
- (39) Genom en skrivelse av den 2 september 1997 har Italien översänt synpunkter på artiklarna 1, 13 och 17 i regionallag nr 33/1996.
- (40) När det gäller artikel 1 har Italien översänt en kopia av de synpunkter som redan framförts inom ramen för förfarandet om det stöd som avses i artikel 90 i regionallag nr 25/93. De stöd som inrättats genom denna artikel

hade inom ramen för förfarandet C 30/95 varit föremål för ett slutgiltigt negativt beslut att åtgärden skulle upphävas och eventuellt utbetalda belopp återkrävas. I sina synpunkter förklarade de italienska myndigheterna att stödet var avsett att främja alternativa transportsätt för jordbruksprodukter med en samordnad användning av transportörerna i enlighet med artikel 77 i fördraget. De behöriga myndigheterna meddelade att transporter på Sicilien i huvudsak sker genom vägtransporter (67 procent) och att transporter av jordbruksprodukter företrädesvis sker på ett oorganiserat sätt genom en irrationell och icke balanserad användning av de olika systemen: väg-, järnvägs- och sjötransporter. Denna situation förvärras ytterligare av det faktum att frakterna delas upp på ett otal små aktörer och huvudsakligen transporteras på icke specialiserade, små motorfordon som ägs av familjeföretag (småföretagare), och är organiskt förbunden med fragmenteringen av den regionala handeln med jordbruksprodukter, vilket leder till ett system med bristande förmåga till förnyelse, organisation och användning av kombinerade transporter. Denna situation återverkar på ekonomin (högre styckpris och risk för att motorfordonet på återresan är helt eller delvis tomt), på miljön och på trafiksäkerheten. Den regionala åtgärden syftar till att främja utvecklingen av kombinerade transporter och bildandet av bolag bland transportaktörer genom att stimulera efterfrågan. Det skulle vara ett tillfälligt stöd för att få i gång ett system som bygger på organiserade och kombinerade transporter och underlättar en överföring av trafikvolym från vägtransporter till kombinerade väg- och järnvägstransporter och väg- och sjötransporter samt en minskning av antalet motorfordon avsedda för transport av jordbruksprodukter. Med tillämpning av paragraf 4 i denna artikel kan stödet betalas ut på förhand i förhållande till slaget av transport utan en direkt koppling till den transporterade produktens kvantitet och värde. De behöriga myndigheterna avslutar sina synpunkter med att förklara att de av ovan angivna skäl anser att stödet är förenligt med artikel 77 (nu 73) och med artikel 92.3 b och 92.3 c (nu 87.3 b och 87.3 c) i fördraget.

- (41) När det gäller de stöd som avses i artikel 13.2 och 13.3 och artikel 17 i regionallag nr 33/1996 har de italienska myndigheterna meddelat att den beräkning av den "normala" produktionen som används för att fastställa 35 procent av skadorna som föreskrivs i nationell lag nr 185/1992 bygger på en analys av de uppgifter som översänts till ISTAT av de olika inspektoraten under en tioårsperiod. För att de värden för genomsnittsproduktionen per provins som används som referens skall vara korrekta används endast värden för år som inte drabbats av ogynnsamma händelser. När det gäller villkoret att överkompensation inte får förekomma har de behöriga myndigheter framhållit att stödet enligt de föreskrifter från ministeriet som avses i noten A/1659 av den 2 juli 1996 inte kan överstiga 100 procent av de lidna förlusterna. De italienska myndigheterna har bekräftat att det stöd som avses i artikel 13.2 kunde kumuleras med de insatser som föreskrivs i artiklarna 17 och 18, men

⁽¹¹⁾ EGT L 218, 6.8.1991, s. 1.

⁽¹²⁾ Se fotnot 7.

enligt de anförda föreskrifterna från ministeriet kunde det totala stödet inte i något fall överstiga de lidna förlusterna. De italienska myndigheterna har dessutom understrukit att det stöd som avses i artikel 13.2, det vill säga anstånd med registren för konsortier för markåtervinning, medgavs samtliga ägare av egendom som var belägen i området och som dragit fördel av markåtervinningsarbetena och således inte enbart till jordbrukare.

(42) Genom en skrivelse av den 7 november 1997 har Italien framfört synpunkter när det gäller artiklarna 1 och 10 i regionallag nr 33/1996.

(43) När det gäller artikel 1 har de italienska myndigheterna förklarat att transportsätten skulle stå i överensstämmelse med rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna⁽¹³⁾. De har vidare hänvisat till några synpunkter från det sicilianska regionala parlamentet. Noteras bör att vissa synpunkter från det sicilianska regionala parlamentet hade framförts personligen till kommissionens avdelningar vid ett möte den 25 september 1997. Enligt dessa synpunkter utgjorde artikel 1 i regionallag nr 33/1996 regionalstöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.3 a i fördraget och måste bedömas mot bakgrund av punkt 2.6 i kommissionens meddelande 94/C 364/08 av den 20 december 1994⁽¹⁴⁾.

(44) När det gäller artikel 10 har de italienska myndigheterna meddelat att stöden i fråga inte kunde kumuleras med andra regionala eller statliga stöd och att de beviljades för 80 procent av dokumenterade utgifter för ett högsta belopp av 1 miljard italienska lire eller 1,2 miljarder italienska lire för strukturer avsedda för avancerade kooperativ. Dessutom skiljde sig sättet att beräkna satsen på 80 procent, enligt de behöriga myndigheterna, från det som tillämpades av kommissionen, eftersom den regionala åtgärden avser dokumenterade utgifter för ett högsta belopp medan den stödsats på 75 procent som tillämpades av kommissionen avser kostnaden för investeringen. Genom en skrivelse av den 28 juni 2001 har de behöriga myndigheterna meddelat att den stödsats som anges i artikel 33.1 c i regionallag nr 3/1986 genom artikel 51 i regionallag nr 32 av den 23 december 2000 har sänkts till 50 procent av de dokumente-

rade utgifterna för ett högsta belopp av 1 miljard italienska lire eller 1,2 miljarder italienska lire för strukturer avsedda för avancerade kooperativ. De har dessutom preciserat att stödet avser produktion, bearbetning och saluföring av växter och blommor samt att kostnader för förvärv av området för bildande av fastighet och kostnaderna i samband med uppförandet av densamma samt de kostnader som härrör från förvärv av befintliga strukturer och eventuella ombyggnads- eller anpassningsarbeten av dessa tillhör de stödberättigande utgifterna.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

(45) I artikel 87.1 i fördraget fastställs att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Åtgärd som inte utgör statligt stöd

(46) Mot bakgrund av ovanstående och de upplysningar som översänts av de behöriga myndigheterna kan en av de anmälda åtgärderna inte anses vara statligt stöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.1 i fördraget. Det gäller den åtgärd som föreskrivs i artikel 13.2 och 13.3 i regionallag nr 33/1996, eftersom det av de upplysningar som översänts av de behöriga myndigheterna framgår att anstånd med registren för konsortier för markåtervinning inte enbart medgavs jordbrukare, utan samtliga ägare av egendom som var belägen i de områden som omfattas av konsortierna och har drabbats av skador under perioden från december 1995 till mars 1996.

(47) Konsortier för markåtervinning är offentliga institutioner som har i uppdrag att genomföra offentliga infrastrukturarbeten⁽¹⁵⁾ och regleras av nationella och regionala lagar. Till konsortiets funktioner hör projektering, genomförande, underhåll och förvaltning av markåtervinningsarbeten (olika arbeten för att dika ut områden, som en gång i tiden var sankta och hemsöktes av malaria, och göra dem lämpliga för bosättning), genomförande av markskydd för att begränsa översvämningar och undvika översvämningsskador, förvaltning av vattenresurser för en rationell ekonomisk och social utveckling, och så vidare. Markåtervinningsarbetena tillhör staten och regionerna.

⁽¹³⁾ EGT L 368, 17.12.1992, s. 38. Rättelse i EGT L 72, 25.3.1993, s. 36.

⁽¹⁴⁾ Ändring av metoden för tillämpning av artikel 92.3 c i fördraget på statligt stöd för regionala ändamål. Kommissionens meddelande till medlemsstater och berörda parter om en ändring av den andra delen i kommissionens meddelande om metoden för tillämpning av artikel 92.3 a och c i fördraget på regionalt stöd (EGT C 364, 20.12.1994, s. 8).

⁽¹⁵⁾ Se stöd nr N 718/97, N 130/2000, N 412/2001 och N 53/2003, Venediglagunen.

(48) Lagen ger konsortier för markåtervinning möjlighet att ålägga sina medlemmar obligatoriska avgifter som upp-
bärs genom direkt beskattning. ⁽¹⁶⁾

(49) Konsortiernas medlemmar är alla ägare av något slag av egendom, däribland mark och byggnader, belägen i området. Denna avgift kan därför likställas med en pålaga som åligger samtliga medlemmar, som drar fördel av markåtervinningsarbetena, av det skälet att de äger egendom i området och oberoende av den verksamhet som bedrivs av ägaren. Staten, regionerna, provinserna och kommunerna inkluderas bland ägarna i den mån de äger egendom i området. Avgiften beräknas vanligtvis på grundval av fastighetsskatten för byggnaderna och markskatten för markerna, vilka framgår av offentliga fastighetsregister, och på grundval av hydrologiska för-
månsvärden för det område där egendomen är belägen.

(50) I det aktuella fallet ersätter regionen konsortier för markåtervinning för uteblivna avgifter från samtliga medlemmar, inte enbart för de som bedriver en ekonomisk verksamhet. Även om det är möjligt att många av ägarna i området är jordbrukare (vilket kan förklara hänvisningen till avgränsningen av de berörda områdena enligt den nationella lagen nr 185/92) så kan man dock inte göra gällande att denna åtgärd skulle gynna vissa företag eller viss produktion i den bemärkelse som avses i artikel 87.1 i fördraget, eftersom den enligt de över-
sända upplysningarna inte är särskilt avsedd för aktörer som utövar ekonomisk verksamhet och utan diskriminering kan tillämpas för samtliga ägare av egendom i området som drar fördel av markåtervinningsarbetena. Åtgärden utgör därför inte statligt stöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.1 i fördraget.

Åtgärder som utgör statligt stöd

(51) I artiklarna 1, 10, 17 och 19 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs beviljande av stöd med hjälp av offentliga medel till förmån för särskilda jordbruksföretag, vilka drar en obestridlig ekonomisk och finansiell fördel av detta till nackdel för andra jordbruksföretag som inte omfattas av detta. Domstolens rättspraxis säger att om ett statligt ekonomiskt bistånd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag

innebär det en möjlig snedvridning av konkurrensen i förhållande till företag som inte får sådant stöd ⁽¹⁷⁾.

(52) Åtgärderna påverkar handeln mellan medlemsstaterna då handeln med jordbruksprodukter inom gemenskapen är ansevärd, vilket framgår av följande tabell ⁽¹⁸⁾ som visar det totala värdet av importen och exporten av jordbruksprodukter mellan Italien och Europeiska unionen under perioden 1997–2001 ⁽¹⁹⁾. Noteras bör att Sicilien, bland de italienska regionerna, är en viktig producent av jordbruksprodukter.

Hela jordbrukssektorn

	Miljoner ecu-euro	Miljoner ecu-euro
	Export	Import
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(53) Det erinras i detta sammanhang om att ett stöd till ett företag enligt domstolen kan vara sådant att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna i negativ riktning och snedvrider konkurrensen även om företaget konkurrerar med produkter som kommer från andra medlemsstater utan att företaget självt är exportör. När en medlemsstat subventionerar ett företag kan den inhemska produktionen som resultat därav faktiskt förbli oföränd-

⁽¹⁷⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79 Philip Morris Holland BV mot Europeiska kommissionen REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12.

⁽¹⁸⁾ Källa: Eurostat.

⁽¹⁹⁾ Enligt fast rättspraxis är det villkor som gäller påverkan på handeln uppfyllt om det stödmottagande företaget utövar en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna. Det faktum att stödet förstärker detta företags position i förhållande till konkurrerande företag inom handeln mellan medlemsstaterna är tillräckligt för att stödet skall anses påverka handeln i fråga. När det gäller statligt stöd inom jordbrukssektorn utesluter det förhållandet att stöden sammantaget uppgår till ett relativt ringa belopp och att de fördelas på många jordbrukare enligt en fast rättspraxis inte a priori att handeln inom gemenskapen och konkurrensen kan påverkas. Se domstolens domar av den 19 september 2002 i mål C-113/00 Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen REG 2002, s. I-7601, punkterna 30–36 och 54–56 och av den 19 september 2002 i mål C-114/00 Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen REG 2002, s. I-7657, punkterna 46–52 samt 68 och 69.

⁽¹⁶⁾ Se artikel 21 i kungligt dekret nr 215/1933, artikel 864 i civillagen (Codice civile) och artikel 103 i presidentdekret nr 603/73.

rad eller öka och följderna blir minskade möjligheter för andra medlemsstaters företag att exportera sina produkter på denna medlemsstats marknad. Sådant stöd kan därför påverka handeln mellan medlemsstaterna i negativ riktning och leda till snedvridning av konkurrensen ⁽²⁰⁾.

- (54) Kommissionen drar därför slutsatsen att åtgärderna i fråga omfattas av det förbud som avses i artikel 87.1 i fördraget.
- (55) Det förbud som avses i artikel 87.1 i fördraget omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3.
- (56) De undantag som avses i artikel 87.2 a, 87.2 b och 87.2 c är uppenbarligen inte tillämpliga med tanke på de aktuella stödernas karaktär och målen för dem. Italien har inte heller begärt att vare sig artikel 87.2 a, 87.2 b eller 87.2 c skall tillämpas.
- (57) Inte heller artikel 87.3 a i fördraget kan tillämpas eftersom stöden inte är avsedda att främja utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning.
- (58) Kommissionen måste emellertid beakta att de sicilianska myndigheterna genom de synpunkter som lades fram skriftligt under ett möte har uppgett att artikel 1 i regionallag nr 33/1996 utgjorde regionalstöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.3 a i fördraget och skall granskas mot bakgrund av punkt 2.6 i meddelande 94/C 364/08.
- (59) I detta avseende hänvisas till punkt 3.7 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽²¹⁾, enligt vilka jordbruksproduktionens mycket speciella förhållanden måste beaktas vid bedömning av stöd som har till syfte att främja mindre gynnade regioner, och därför gäller riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ⁽²²⁾ inte jordbrukssektorn. De regionalpolitiska synpunkter som är relevanta för jordbrukssektorn har införlivats i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.
- (60) Mot bakgrund av ovanstående skall stödet, i den mån som artikel 1 i regionallag nr 33/1996 föreskriver stöd

till företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget och därigenom sänker de normala transportkostnaderna som i detta fall, bedöms på grundval av bestämmelserna för statsstöd till jordbruket.

- (61) Denna åtgärd, som inrättar ett stöd avsett att reducera kostnaderna för transport utanför Sicilien av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, är uppenbarligen inte avsedd att främja utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning. De sicilianska myndigheterna har inte lämnat något bevis i detta avseende och inte heller har de förklarat sambandet mellan de stöd de har för avsikt att bevilja och utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning.
- (62) Meddelande 94/C 364/08 gäller inte sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I och som rör särskilda regioner inom EU, vilket uttryckligen anges i den sista strecksatsen i punkt 2.6 i detta meddelande. Detta meddelande är därför uppenbarligen inte tillämpligt på stöd till transport utanför Sicilien av jordbruksprodukter, vilket även gäller de riktlinjer om statligt stöd för regionala ändamål till vilka bestämmelserna för stöd avsedda att kompensera för merkostnader i vissa regioner där efter har förts ⁽²³⁾.
- (63) Därav följer att det undantag som avses i artikel 87.3 a i fördraget inte kan tillämpas på dessa åtgärder.
- (64) Inte heller artikel 87.3 b i fördraget kan tillämpas, eftersom stöden i fråga inte är avsedda att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarig störning i Italiens ekonomi.

⁽²⁰⁾ Se domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87 Frankrike mot Europeiska kommissionen REG 1988, s. I-4067.

⁽²¹⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2. Rättelse i EGT C 232, 12.8.2000 s. 17.

⁽²²⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽²³⁾ Se ändring av riktlinjerna om statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 258, 9.9.2000, s. 5). I punkt 4.16.1 föreskrivs följande: "Stöd som inte är både avtagande och tidsbegränsade och som är avsedda att delvis kompensera för merkostnader för transport får tillåtas i de regioner i de yttersta områdena som omfattas av undantaget i artikel 87.3 a och i 87.3 c och i regioner med låg befolkningstäthet som är berättigade till undantag antingen enligt artikel 87.3 a eller, med stöd av det kriterium för befolkningstäthet som anges i 3.10.4, enligt undantaget i artikel 87.3 c under förutsättning att särskilda villkor uppfylls. Det ankommer på medlemsstaten att visa att dessa merkostnader förekommer och att bestämma deras omfattning."

- (65) Kommissionen måste emellertid beakta att de italienska myndigheterna även har hänvisat till artikel 87.3 b, för att styrka att artikel 1 i regionallag nr 33/1996 är förenlig med fördraget. Kommissionen noterar att de italienska myndigheterna inte har uppgett vilket viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse stöden skulle främja och inte heller vilken allvarlig störning i Italiens ekonomi de skulle avhjälpa.
- (66) De behöriga myndigheterna har i allmänna termer uppgett att stöden är avsedda att främja kombinerade transporter i enlighet med direktiv 92/106/EEG, men detta kan inte anses vara ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse i den bemärkelse som avses i artikel 87.3 b i fördraget. De stöd som avses i artikel 1 i regionallag nr 33/1996 beviljas dessutom för vilket transportmedel som helst som stödmottagarna har för avsikt att använda, och de italienska myndigheterna har inte förklarat sambandet mellan de stöd de har för avsikt att bevilja och genomförandet av något viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse.
- (67) Dessa stöd är inte heller avsedda, eller ens lämpade, att genomföra de mål som avses i artikel 87.3 d.
- (68) Med hänsyn till stödets karaktär och målen för dem är det endast det undantag som avses i artikel 87.3 c som eventuellt kan tillämpas.
- om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i fördraget ⁽²⁵⁾ skall bedömas i enlighet med de bestämmelser och riktlinjer som är i kraft då stödet beviljas.
- (71) Enligt tillgängliga upplysningar har regionallag nr 33/1996 anmälts till kommissionen och i artikel 63 i denna lag föreskrivs ett förbehåll med krav på att genomförandet av de stöd som inrättas genom lagen skall godkännas av kommissionen ⁽²⁶⁾.
- (72) Med telex AGR 029182 av den 20 november 2000 begärde kommissionens avdelningar att de behöriga myndigheterna skulle ange om stöd redan hade beviljats för sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget på grundval av de bestämmelser för vilka kommissionen hade beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet. I samma meddelande angav kommissionens avdelningar att de behöriga myndigheterna kunde överväga möjligheten att återkalla anmälan om de italienska myndigheterna garanterade att stöd inte betalats ut till jordbrukssektorn på grundval av de angivna bestämmelserna och om de italienska myndigheterna åtog sig att upphäva dessa bestämmelser i den mån de är tillämpliga på jordbrukssektorn.
- (73) De italienska myndigheterna svarade inte på denna begäran. I avsaknad av uppgifter om motsatsen har kommissionen därför rätt att anse att dessa stöd inte har genomförts. Granskningen av dem tillhör därför tillämpningen av riktlinjerna ⁽²⁷⁾.

Tillämpliga bestämmelser

- (69) Frågan om det undantag som avses i artikel 87.3 c är tillämpligt skall bedömas på grundval av de bestämmelser som reglerar beviljandet av statligt stöd till jordbrukssektorn, det vill säga gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽²⁴⁾ (nedan kallade "gemenskapens riktlinjer").
- (74) I artikel 1 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs ett stöd för att kompensera de företag som är verksamma på Sicilien för de merkostnader dessa måste bära för att

⁽²⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁶⁾ I artikel 63 (Europeiska gemenskapernas kontrollförfarande) föreskrivs följande: "1. De ingripanden som avses i denna lag skall genomföras i enlighet med gällande gemenskapsregler för statsstöd, samt de förfaranden som avses i artikel 93.2 och 93.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. 2. Ett eventuellt upphävande av effekterna av en bestämmelse till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 93 i fördraget skall inte påverka genomförandet av andra föreskrifter i denna lag som inte är föremål för invändningar eller har bedömts positivt av Europeiska kommissionen".

⁽²⁷⁾ Se fotnot 21.

⁽²⁴⁾ Se fotnot 21.

transportera produkter som producerats eller bearbetats inom regionen utanför ön. Stödet motiveras med de långa avstånden till de viktigaste nationella och europeiska marknaderna. Stödet är avsett för företag i samtliga produktiva områden (med undantag av företag verksamma inom utvinning och framställning av vattenkraftsenergi vilkas lokalisering till regionen inte är resultatet av ett fritt val) som använder sig av järnvägs-, väg-, sjö- och lufttransporter eller blandade system och följaktligen för transport av jordbruksprodukter. Stödet har betalats för tvåårsperioden 1997–1998. Bidraget beräknas på grundval av vägsträckan i kilometer och den transporterade vikten vid transport av varor inom de nationella gränserna. Den kvantitativa bedömningen av merkostnaderna avgörs genom ett dekret från regionens ordförande, med hänsyn till det mest ekonomiska transportsättet och den kortaste vägen mellan platsen för tillverkning eller bearbetning och marknaderna. Stöd till merkostnaden får inte överstiga de faktiska kostnaderna.

- (75) I sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet noterade kommissionen att stödet, med avseende på jordbrukssektorn, i huvudsak innebar en förändring av det stöd som föreskrivs i artikel 90 i regionallag nr 25/93 och som i förfarandet C 30/95 i sin tur hade varit föremål för ett slutgiltigt negativt beslut avsett att utverka att åtgärden upphävs och att eventuellt utbetalda belopp återbetalas ⁽²⁸⁾. De skäl som hade förmått kommissionen att fatta detta beslut förblev i huvudsak giltiga ⁽²⁹⁾.
- (76) Kommissionen noterade i synnerhet att sådana stöd utgjorde driftstöd, som var oförenliga med den gemensamma marknaden. Detta slags stöd, som finansierar en del av stödmottagarnas driftskostnader, har inte varaktiga och strukturella effekter på de mottagande sektorerna utan ger enbart de sicilianska produkterna en fördel när de saluförs utanför regionen i förhållande till produkter som varken i Italien eller i medlemsstater omfattas av motsvarande åtgärder.
- (77) Kommissionens bedömning av denna åtgärd förändras inte mot bakgrund av riktlinjerna. I punkt 3.5 i riktlinjerna fastställs att en stödåtgärd för att anses förenlig med den gemensamma marknaden skall innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren. Ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation,
- men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, och i synnerhet stöd som enbart beviljas på grundval av pris, kvantitet, produktionsenhet eller enhet av produktionsmedel anses utgöra driftstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i gemenskapslagstiftningen eller i dessa riktlinjer. Sådana stöd kan på grund av sina egenskaper även inverka störande på de gemensamma marknadsmekanismerna.
- (78) Det aktuella stödet innehåller inte någon stimulansfaktor, inte heller krävs en motprestation från mottagaren. Varken riktlinjerna eller andra gemenskapsregler föreskriver statsstöd av detta slag, och stödet visar sig endast ha till syfte att förbättra producenternas finansiella situation och bidrar inte på något sätt till sektorns utveckling.
- (79) I sina synpunkter har de italienska myndigheterna uppgett att stödet är avsett att främja kombinerade transporter och en upprustning av transportsektorn. Det är dock uppenbart att stödet betalas till företag som använder sig av vilken transportör som helst för att föra sina produkter till marknader utanför Sicilien. I detta fall gäller det företag verksamma inom tillverkning, bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget. Stödet befriar dessa företag från transportkostnader för sina varor, kostnader som företagen normalt skall bära själva. Inga bevis har framförts för att stödet skulle vara avsett att gynna ett visst slag av transporter eller att stödet skulle överföras till transportsektorn. Samtliga synpunkter som framförts av de behöriga myndigheterna gäller transportsektorn och deras hänvisningar till artikel 77 (nu 73) i fördraget är därför inte tillämpliga på det aktuella fallet och saknar fullständig grund.
- (80) Av det ovan anförda följer att den åtgärd som avses i artikel 1 i regionallag nr 33/1996 till förmån för företag verksamma inom tillverkning, bearbetning och/eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, både enligt kommissionens tidigare praxis och de nu gällande riktlinjerna, innehåller driftsstöd avsett att befria mottagarna från deras transportkostnader.
- (81) Eftersom denna åtgärd inte innehåller någon stimulansfaktor och inte heller kräver en motprestation av mottagaren, och eftersom Sicilien inte tillhör de yttersta områdena för vilka punkt 16 i riktlinjerna föreskriver en möjlighet att bevilja driftsstöd, är det enligt tillämpliga regler

⁽²⁸⁾ Se fotnoterna 4 och 5.

⁽²⁹⁾ Se fotnot 6.

för statsstöd till jordbrukssektorn inte möjligt att rättfärdiga detta stöd som visar sig vara ett rent driftstöd, avsett att befria mottagarna från deras transportkostnader.

- (82) Som sådant kan detta stöd inte omfattas av det undantag som avses i artikel 87.3 c i fördraget. Som visas i punkterna 56–67 kan stödet inte heller omfattas av de undantag som avses i artikel 87.3 a och 87.3 b eller av något annat undantag som föreskrivs i fördraget. Detta stöd måste därför anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte genomföras.

Artikel 10 i regionallag nr 33/1996

- (83) I artikel 10 i regionallag nr 33/1996 utvidgas tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 51, 52, 53 och 54 i regionallag nr 3/1986 till konsortier för återvinning bildade av jordbruksföretag, hantverksföretag och försäljningsföretag som bedriver produktion, bearbetning och saluföring av växter och blommor. Enligt de uppgifter som översänts av de behöriga myndigheterna genom en skrivelse av den 3 juni 1996, har stöden i fråga obegränsad varaktighet.
- (84) Kommissionens beslut att inleda förfarandet gäller det stöd som avses i artikel 10, i den utsträckning som denna artikel hänvisar till artikel 53 c i regionallag nr 3/1986. Stödet, till förmån för skapande av gemensamma strukturer, kan beviljas med 80 procent för att subventionera följande stödberättigande utgifter: inköp av mark, uppförande av nödvändiga byggnader, förvärv och ombyggnad av befintliga fastigheter samt förvärv av varje annan fast struktur som är nödvändig för kooperativens verksamhet.
- (85) Inom denna sektor skulle statligt stöd, i kraft av då gällande bestämmelser⁽³⁰⁾, vara förenligt med de sektorsgränser som föreskrevs i punkt 1.2, andra och tredje strecksatsen, i bilagan till kommissionens beslut 94/173/EEG och stödnivån fick inte överstiga 75 procent av kostnaden för investeringen i mål 1-regioner såsom Sicilien.
- (86) För detta stöd föreskrevs en stödsats på 80 procent och det hade inte lämnats några upplysningar som gjorde det möjligt att kontrollera efterlevnaden av de tillämpliga gränserna för sektorerna.
- (87) I sina synpunkter på denna åtgärd har de italienska myndigheterna framför allt framfört att dessa inte kunde kumuleras med andra regionala eller statliga stöd och att de beviljades för 80 procent av dokumenterade utgifter för ett högsta belopp av 1 miljard italienska lire eller 1,2 miljarder italienska lire för strukturer avsedda för avancerade kooperativ. Dessutom skilde sig sättet att beräkna satsen på 80 procent, enligt de behöriga myndigheterna, från det som tillämpades av kommissionen, eftersom den regionala åtgärden avser dokumenterade utgifter för ett högsta belopp medan den stödsats på 75 procent som tillämpades av kommissionen avser kostnaden för investeringen.
- (88) Genom en skrivelse av den 28 juni 2001 meddelade de behöriga myndigheterna att den stödsats som föreskrivs i artikel 33.1 c i regionallag nr 3/1986 genom artikel 51 i regionallag nr 32/2000 sänks till 50 procent av de dokumenterade utgifterna för ett högsta belopp av 1 miljard italienska lire eller 1,2 miljarder italienska lire för strukturer avsedda för avancerade kooperativ. De italienska myndigheterna har dessutom preciserat att stödet avser produktion, bearbetning och saluföring av växter och blommor samt att kostnader för förvärv av området för bildande av fastighet och de som tillhör uppförandet av densamma samt de kostnader som härrör från förvärv av befintliga strukturer och eventuella ombyggnads- eller anpassningsarbeten av dessa tillhör de stödberättigande utgifterna. Eftersom artikel 10 i regionallag nr 33/1996 hänvisar till artikel 53 i lag nr 3/1986 och inte till artikel 33 i denna, är det nödvändigt att beakta att det inte är säkert att sänkningen av stödsatsen verkligen gäller de åtgärder som avses i artikel 53 i lag nr 3/1986 och artikel 10 i lag nr 33/1996.
- (89) Dessa upplysningar förändrar hur som helst inte den bedömning som kommissionen gjort i sitt beslut att inleda förfarandet avseende detta stöd.
- (90) Av nedan angivna skäl kan en åtgärd som har obegränsad varaktighet inte anses vara förenlig med de bestämmelser för statligt stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I, som är tillämpliga från och med den 1 januari 2000 och förklaras i punkterna 4.1 och 4.2 i riktlinjerna⁽³¹⁾.
- (91) När det gäller stöd till bearbetning och saluföring fastställs i riktlinjerna att investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som en allmän regel endast får beviljas företag som på grundval av en utvärdering av företagets framtidsutsikter kan bevisas vara ekonomiskt bärkraftiga⁽³²⁾ och som upp-

⁽³¹⁾ Se fotnot 21.

⁽³²⁾ Stöd till företag med finansiella svårigheter får inte beviljas om inte stödet uppfyller villkoren i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

⁽³⁰⁾ Se fotnot 7.

fyller minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd. Om investeringar görs för att uppfylla nyligen införda minimikrav på miljö, hygien och djurens välfärd får emellertid stöd beviljas för att uppfylla dessa nya krav. Stödnivån får inte överstiga 50 procent av stödberättigande investeringar i mål 1-områden och 40 procent i övriga områden. Stödberättigande utgifter får omfatta följande: uppbyggnad, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning, inklusive programvara för datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 procent av ovanstående utgifter.

(92) Stöd får inte beviljas om det inte finns tillräckliga bevis för att det finns normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkten i fråga. Detta skall bedömas på lämplig nivå med avseende på berörda produkter, slag av investering och befintliga och förväntade kapaciteter. I detta syfte skall alla produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt den gemensamma organisationen av marknaderna beaktas. Särskilt skall beaktas att stöd inte får beviljas i strid mot de förbud eller restriktioner som fastställts i de gemensamma marknadsordningarna.

(93) Även om stödsatsen kan ha sänkts till 50 procent, vilket var fallet under 2000, uppfyller de stöd som avses i artikel 10 i regionallag nr 33/1996 inte något av de andra krav som förklarats i de föregående punkterna. Det har i synnerhet inte bevisats att det finns normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkterna. Dessutom är inte heller villkoren ekonomisk bärkraft och minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd uppfyllda. När det gäller stödberättigande utgifter kan markförvärv inte godkännas.

(94) När det gäller de stöd till primärproduktion som regleras i punkt 4.1 i riktlinjerna, med förbehåll för de undantag som avses i punkt 4.1.2 däri, vilka inte är tillämpliga i det aktuella fallet, uppgår den högsta tillåtna statliga stödnivån uttryckt i volym av den stödberättigande investeringen till 40 procent, eller 50 procent i mindre gynnade områden, enligt artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring

och upphävande av vissa förordningar⁽³³⁾. För investeringar som unga lantbrukare gör inom fem år efter etableringen har den högsta stödnivån höjts till 45 procent respektive 55 procent.

(95) Stöd till investeringar får endast beviljas jordbruksföretag vars ekonomiska bärkraft kan påvisas genom en bedömning av företagets framtidsutsikter⁽³⁴⁾ och om jordbrukaren har tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet. Jordbruksföretaget skall uppfylla gemenskapens minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd. I de fall investeringar görs för att de nya minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd skall efterlevas, får stöd emellertid lämnas för att dessa nya krav skall kunna uppnås.

(96) Stöd får inte beviljas för investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden. Förekomsten av normala avsättningsmöjligheter på marknaden bör bedömas på lämplig nivå med hänsyn till berörda produkter, typ av investering och nuvarande och förväntad kapacitet. Alla produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt den gemensamma organisationen av marknaden skall beaktas. Om det finns produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt en gemensam organisation av marknaden i fråga om enskilda jordbrukare, jordbruksföretag eller bearbetningsanläggningar, får inget stöd beviljas för investeringar som syftar till att öka produktionen utöver dessa restriktioner eller begränsningar.

(97) Stödberättigande utgifter får omfatta följande: uppbyggnad, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning⁽³⁵⁾, inklusive programvara för

⁽³³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁴⁾ Se fotnot 32.

⁽³⁵⁾ Inköp av begagnad utrustning kan anses som en stödberättigande kostnad i välgrundade fall då följande fyra villkor är uppfyllda samtidigt:

- En deklARATION från säljaren intygar utrustningens exakta ursprung och bekräftar att denna inte redan omfattats av något nationellt stöd eller gemenskapsstöd.
- Inköp av denna utrustning innebär betydande fördelar för programmet eller projektet, eller föranleds av exceptionella omständigheter (ingen ny utrustning finns tillgänglig inom en tid som är acceptabel för att projektet skulle kunna genomföras på ett bra sätt).
- En kostnadsminskning (och följaktligen en minskning av gemenskapens bidrag) jämfört med kostnaden för samma utrustning i nytt skick, med bibehållande av en bra avvägning mellan kostnad och nytta.
- Den begagnade utrustningens tekniska egenskaper skall vara ändamålsenliga med hänsyn till projektets krav.

datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 procent av ovanstående utgifter, inköp av mark, inklusive lagstiftade avgifter, skatter och lagfartskostnader. De maximala stödberättigande utgifterna får inte överskrida den gräns för sammanlagda stödberättigande investeringar som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/1999.

- (98) Kommissionen kommer att analogt tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt på investeringar i primär jordbruksproduktion som inte sker hos jordbruksföretag, till exempel när en grupp producenter köper utrustning för gemensamt bruk.
- (99) De stöd som avses i artikel 10 uppfyller uppenbarligen inte nu tillämpliga bestämmelser för stöd till investeringar i primärproduktionen. Även om stödsatsen, som det verkar, kan ha sänkts till 50 procent under 2000 saknas det garantier för att stöd inte beviljas till investeringar avsedda att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden. Dessutom uppfylls inte kraven på ekonomisk bärkraft, tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet eller gemenskapens minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd.
- (100) Mot bakgrund av ovanstående är det stöd som avses i artikel 10 i regionallag nr 33/1996, i den utsträckning som den hänvisar till artikel 53 c i regionallag nr 3/1986, inte förenligt med bestämmelserna för statligt stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I. Detta stöd kan därför inte omfattas av det undantag som avses i artikel 87.3 c i fördraget. Det måste därför anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte genomföras.

Artikel 19 i regionallag nr 33/1996

- (101) I artikel 19 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs bidrag på högst 80 procent för uppförande av anläggningar för produktion av elektrisk, termisk eller mekanisk energi från förnybara källor i jordbruksföretag. I bestämmelsen föreskrivs särskilt en ökning av stödnivån för de investeringsbidrag som avses i artikel 12.1 i nationell lag nr 308/1982 och artikel 13.1 i nationell lag nr 10/1991, för vilka den nationella lagstiftningen har fastställt en högsta nivå på 55 procent eller 65 procent för kooperativen. Investeringsbidraget kan kumuleras med ett lån med subventionerad ränta för att täcka de utgifter för investeringar som inte finansieras genom investerings-

bidraget. För åtgärden anslogs 2,5 miljarder italienska lire. Som anges i skäl 2 gäller detta beslut uteslutande stöd till förmån för sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget.

- (102) I sitt beslut att inleda förfarandet noterade kommissionen att de högsta stödnivåer som fastställs i den nationella lagstiftningen, det vill säga 55 procent eller 65 procent för jordbrukskooperativ, skall vara samordnade med gällande stödsatser för statligt stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.
- (103) När förfarandet inleddes förutsatte de regler som var tillämpliga på detta slags stöd att följande villkor var uppfyllda:
- a) De högsta stödnivåer som var tillämpliga inom jordbrukssektorn (kumulering av alla slags stöd, i form av investeringsbidrag och/eller räntesubventioner) fick inte överskridas. Dessa nivåer var:
 - i) 35 procent inom primärproduktion (investeringar som avses i artikel 12.5 i förordning (EEG) nr 2328/91) eller 45 procent i mindre gynnade områden i den bemärkelse som avses i direktiv 75/268/EEG,
 - ii) 55 procent inom bearbetning och saluföring och 75 procent i mål 1-regioner.
 - b) I båda fallen gäller att de sektorsgränser som fastställts i förordning (EEG) nr 2328/91 och i bilagan till beslut 94/173/EEG inte får överskridas, eftersom de återopas i rambestämmelserna för det statliga stödet till investeringar för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.

- (104) De italienska myndigheterna har inte lämnat någon garanti för att dessa villkor är uppfyllda. Denna åtgärd uppfyller således ingen av de regler som gäller för stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och/eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget.
- (105) Åtgärden uppfyller inte ens de regler som för närvarande gäller för stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och/eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget. Dessa regler återfinns i punkterna 4.1 och 4.2 i riktlinjerna.

- (106) Även om det framgår att åtgärden inrättar stöd för uppförande av anläggningar för produktion av elektrisk, termisk eller mekanisk energi från förnybara källor i jordbruksföretag, och således stöd i den bemärkelse som avses i punkt 4.1 i riktlinjerna (även i den mån som punkt 4.3 i riktlinjerna hänvisar till det) skall den även bedömas på grundval av nu tillämpliga bestämmelser för bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget på samma sätt som gjordes i inledningen av det formella granskningsförfarandet.
- (107) Tillämpliga bestämmelser för stöd till investeringar i bearbetning och saluföring anges i den bedömning av stöden som föreskrivs i artikel 10 i regionallag nr 33/96. De stöd som föreskrivs i artikel 19 uppfyller, i likhet med de stöd som inrättas genom nämnda artikel, inte kraven i dessa bestämmelser. Det har i synnerhet inte bevisats att det finns normala avsättningsmöjligheter på marknaden för de berörda produkterna. Stödsatsen på upp till 80 procent överstiger klart den högsta stödsats på 50 procent som medges i riktlinjerna. Eftersom stödet inte beviljas inom ramen för en stödordning för regionalstöd som redan godkänts av kommissionen i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd kan stödet inte heller godkännas upp till en högre stödsats som fastställs inom ramen för en sådan stödordning. Dessutom är inte heller kraven på ekonomisk bärkraft och minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd uppfyllda.
- (108) Enligt de regler som fastställs i punkt 4.1 i riktlinjerna för stöd till investeringar inom primärproduktion och stöd till investeringar avsedda att främja diversifiering av jordbruksverksamheter, uppgår den högsta tillåtna statliga stödnivån uttryckt i volym av den stödberättigande investeringen, med förbehåll för de undantag som avses i punkt 4.1.2, till 40 procent eller 50 procent i mindre gynnade områden, enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1257/1999. För investeringar som unga lantbrukare gör inom fem år efter etableringen har den högsta stödnivån höjts till 45 procent respektive 55 procent. Enligt punkt 4.1.2 kan de högsta stödnivåerna på 40 procent och 50 procent som avses i punkt 4.1.1.2 höjas med 20 respektive 25 procent om investeringar leder till extra kostnader i samband med skydd och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena inom djurhållningen och förbättring av djurens välfärd. Ökningen får endast beviljas investeringar som sträcker sig längre än gemenskapens gällande minimikrav. Ökningen skall strängt begränsas till de extra stödberättigande kostnader som krävs för att uppnå uppsatta mål och den gäller inte för investeringar som leder till en ökad produktionskapacitet.
- (109) Stöd till investeringar får endast beviljas jordbruksföretag vilkas ekonomiska bärkraft kan påvisas genom en bedömning av företagets framtidsutsikter⁽³⁶⁾ och om jordbrukaren har tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet. Jordbruksföretaget skall uppfylla gemenskapens minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd. I de fall investeringar görs för att de nya minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd skall efterlevas, får stöd emellertid lämnas för att dessa nya krav skall kunna uppnås.
- (110) Stöd får inte beviljas till investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden. Förekomsten av normala avsättningsmöjligheter på marknaden bör bedömas på lämplig nivå med hänsyn till berörda produkter, slag av investering och nuvarande och förväntad kapacitet. Alla produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt den gemensamma organisationen av marknaden skall beaktas. Om det finns produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt en gemensam organisation av marknaden i fråga om enskilda jordbrukare, jordbruksföretag eller bearbetningsanläggningar, får inget stöd beviljas för investeringar som syftar till att öka produktionen utöver dessa restriktioner eller begränsningar.
- (111) Stödberättigande utgifter omfattar följande: uppbyggnad, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning⁽³⁷⁾, inklusive programvara för datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 procent av ovanstående utgifter, inköp av mark, inklusive lagstiftade avgifter, skatter och lagfartskostnader. De maximala stödberättigande utgifterna får inte överskrida den gräns för sammanlagda stödberättigande investeringar som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/1999.
- (112) Kommissionen kommer att analogt tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt på investeringar i primär jordbruksproduktion som inte sker hos jordbruksföretag, till exempel när en grupp producenter köper utrustning för gemensamt bruk.

⁽³⁶⁾ Se fotnot 32.

⁽³⁷⁾ Se fotnot 35.

- (113) De stöd som föreskrivs i artikel 19 i regionallag nr 33/1996 uppfyller inte de bestämmelser som för närvarande är tillämpliga för stöd till investeringar inom primärproduktion och stöd till investeringar avsedda att främja diversifiering av jordbruksverksamheter. I synnerhet saknas garantier för att stöd inte beviljas till investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden. Stödsatsen, som utan villkor kan uppgå till 80 procent, överstiger de högsta stödsatser som medges i riktlinjerna, det vill säga 40 procent (50 procent i mindre gynnade områden enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1257/1999); alternativt 45 procent (55 procent i mindre gynnade områden) för investeringar som unga lantbrukare gör inom fem år efter etableringen eller 60 procent (75 procent i mindre gynnade områden) om investeringarna medför extra kostnader i samband med skydd och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena inom djurhållningen och förbättring av djurens välfärd enligt punkt 4.1.2.4 i riktlinjerna. Dessutom uppfylls inte heller kraven på ekonomisk bärkraft, tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet eller minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd.
- (114) Mot bakgrund av ovanstående uppfyller beviljandet av de stöd som föreskrivs i artikel 19 inte tillämpliga bestämmelser för statligt stöd till investeringar i samband med tillverkning, bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas bilaga I till fördraget. Som sådant kan detta stöd inte omfattas av det undantag som avses i artikel 87.3 c i fördraget. Det måste därför anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte genomföras.
- Artikel 17 i regionallag nr 33/1996**
- (115) I artikel 17 i regionallag nr 33/1996 föreskrivs att regionen kan förskotta de belopp som staten är skyldig för åtgärder från Nationella solidaritetsfonden för ersättning av skador som orsakats av naturkatastrofer eller av ogynnsamma väderförhållanden (nationell lag nr 185/92). Det stöd som avses i artikel 17 har en varaktighet som är begränsad till år 1996, för vilket man räknar med en kostnad på 20 miljarder italienska lire (se skrivelse av den 3 juni 1996). Stöden utgörs av investeringsbidrag som skall göra det möjligt för jordbrukare att rekonstruera driftskapital och återställa jordbruksegenheter som skadats av naturfenomenen i fråga. Stödmottagarna är jordbrukare som till följd av de exceptionella temperaturförhållandena och därpå följande onormala vattenflöden som inträffat under 1996 har drabbats av skador på mer än 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen.
- (116) De stöd som föreskrivs i artikel 17 kan kumuleras inom de gränser som medges av den nationella lagen nr 185/1992.
- (117) I sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet för det stöd som avses i artikel 17 framhöll kommissionen att det föreskrivna ingripandet måste granskas mot bakgrund av de kriterier som då tillämpades av kommissionen när det gäller statliga stöd avsedda att ersätta skador som orsakats av händelser likställda med naturkatastrofer⁽³⁸⁾. Enligt dessa kriterier måste följande två villkor vara uppfyllda:
- a) De förluster som stödmottagaren lidit måste gälla 30 procent av dennes normala produktion, beräknad på grundval av de tre föregående åren eller 20 procent i mindre gynnade områden i den bemärkelse som avses i direktiv 75/268/EEG.
 - b) Varje möjlighet till överkompensation för lidna förluster måste vara utesluten.
- (118) I sitt beslut påpekade kommissionen att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna i detta fall inte var möjligt att dra slutsatsen att båda dessa villkor var uppfyllda. Vad avser artikel 17, som följer och kompletterar den nationella lagstiftningen om naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden, hänvisar de översända regionala texterna i själva verket endast till bestämmelserna i den nationella lagen nr 185/1992 och därtill hörande tillämpningsföreskrifter, däribland en skrivelse från jordbruksministeriet, A1659 av den 2 juli 1996, enligt vilken stödet inte kan överstiga 100 procent av skadorna. När granskningsförfarandet för de berörda stöden inleddes var även den nationella lagen nr 185/1992 föremål för ett beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget därför att det inte var möjligt att kontrollera att de villkor som fastställs i punkt 117 a och 117 b var uppfyllda⁽³⁹⁾. I avsaknad av en uttrycklig garanti för att dessa villkor skulle uppfyllas på regional nivå påpekade kommissionen därför att den såg sig nödsakad att dra samma slutsatser i detta fall.
- (119) Kommissionen hade framför allt påpekat att det varken i regionallagen eller i de översända upplysningarna om den aktuella dossiern fastställs metoder för att beräkna den "normala" produktionen i förhållande till vilken det lägsta tröskelvärdet som utlöser ersättningen fastställs. Dessutom kvarstod även tvivlen om att villkoret att överkompensation inte fick förekomma var uppfyllt.

⁽³⁸⁾ Se fotnot 8.

⁽³⁹⁾ Stöd C12/95, EGT C 295, 10.11.1995, s. 5.

- (120) I de synpunkter på artikel 17 som lades fram sedan det formella granskningsförfarandet hade inletts uppgav de italienska myndigheterna att man för den beräkning av den "normala" produktion som används för att fastställa 35 procent av skadorna enligt nationell lag nr 185/1992 har analyserat de uppgifter som översänts till ISTAT av de olika provinsinspektoraten under en period på ungefär tio år. För att de värden för genomsnittsproduktionen per provins som används som referens skall vara korrekta används endast värden för produktionen från år som inte drabbats av ogynnsamma väderförhållanden. När det gäller villkoret att överkompensation inte får förekomma har de behöriga myndigheter framhållit att stödet enligt de föreskrifter från ministeriet som avses i noten A/1659 av den 2 juli 1996 inte kan överstiga 100 procent av de förluster som drabbat stödmottagaren. Även om de stöd som inrättats genom artikel 17 i regionallag nr 33/1996 kunde kumuleras med de stöd som föreskrivs i artikel 13.2 i samma lag kan det totala stödet, i enlighet med ovannämnda föreskrifter från ministeriet, inte i något fall överstiga de förluster som drabbat stödmottagaren.
- (121) När detta stöd anmäldes och beslutet att inleda förfarandet fattades, bedömdes detta slag av stöd på grundval av bestämmelserna om beviljandet av statligt stöd i händelse av skador på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen i jordbruket, och statligt stöd som innebär betalning av en del av premierna för försäkring av sådana risker ⁽⁴⁰⁾. Enligt dessa regler och kommissionens praxis kunde väderförhållanden som frost, hagel, rimfrost, regn eller torra betraktas som naturkatastrofer i den bemärkelse som avses i fördraget, endast om de skador som drabbade den enskilde stödmottagaren uppgick till en viss storlek, som faststälts till 30 procent av den normala produktionen, eller 20 procent i mindre gynnade områden, beräknat på grundval av bruttoavkastningen av den aktuella grödan för det enskilda företag som begär ersättning för lidna förluster och dess motsvarande normala årsproduktion. Denna nivå måste fastställas på grundval av en jämförelse mellan den normala genomsnittsproduktionen för varje berört företag enligt objektiva kriterier, där den treårsperiod som föregått det år då händelsen inträffade används som referensperiod. Ett föregående år som föranlett ersättning av samma orsaker skall i förekommande fall inte tas med i beräkningen och inte heller den minskade eller förstörda produktionen.
- (122) De bestämmelser som för närvarande tillämpas för ersättning för skador orsakade av sådana väderförhållanden återfinns i punkt 11.3 i riktlinjerna. Enligt dessa regler och kommissionens fasta praxis kan ogynnsamma väderförhållanden som frost, hagel, is, regn eller torra inte i sig betraktas som naturkatastrofer i den bemärkelse som avses i artikel 87.2 b i fördraget. På grund av de skador som sådana händelser kan orsaka på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen har kommissionen dock godtagit att de kan likställas med naturkatastrofer om skadornas omfattning når upp till en viss tröskel, vilken har fastställts till 20 procent av den normala produktionen i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden. Till följd av jordbruksproduktionens normala variationer förefaller det också vara nödvändigt att behålla dessa trösklar för att säkerställa att väderförhållanden inte kan användas som en förvärdning att betala ut driftstöd. För att kommissionen skall kunna bedöma denna typ av stödprogram bör anmälan av stödåtgärder för att kompensera jordbrukare för skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden inbegripa lämplig meteorologisk information som stöd.
- (123) Då skador uppstår på ettåriga grödor bör den aktuella tröskeln för förlusten på 20 procent eller 30 procent bestämmas på grundval av bruttoavkastningen av den aktuella grödan under det innevarande året i förhållande till bruttoavkastningen under ett normalt år. I princip bör bruttoavkastningen under ett normalt år beräknas på grundval av den genomsnittliga bruttoavkastningen under föregående tre år, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden. Kommissionen kommer dock att godta alternativa metoder för att beräkna den normala avkastningen, inklusive regionala referensvärden, förutsatt att den kan konstatera att resultaten av dessa är representativa och inte grundar sig på onormalt goda skördar. När man väl har fastställt produktionsförlusten skall ersättningsbeloppet beräknas. För att undvika överkompensation bör ersättningsbeloppet inte överstiga den genomsnittliga produktionsnivån under den normala perioden, multiplicerat med det genomsnittliga priset under samma period minus den faktiska produktionen det år då händelsen inträffade, multiplicerat med det genomsnittliga priset under det året. Eventuella utbetalningar av direktstöd bör också dras av från stödbeloppet.
- (124) Som en generell regel skall beräkningen av förlusten göras för det enskilda jordbruksföretaget. Detta gäller särskilt i de fall då stöd betalas ut för att kompensera för skador som orsakats av lokala händelser. Om de ogynnsamma väderförhållandena har drabbat ett större område i samma omfattning kommer kommissionen dock att godta att stödet baseras på genomsnittsförluster, förutsatt att dessa är representativa och inte leder till att någon mottagare överkompenseras i nämnvärd omfattning.
- (125) Om de skador som orsakats på produktionsmedlen får effekter som sträcker sig över flera år (till exempel om

⁽⁴⁰⁾ Se fotnot 8.

- skörden från träd delvis förstörts av frost) skall den procentuella reella förlusten vid den första skörden efter den ogynnsamma händelsen uppgå till minst 10 procent av skörden ett normalt år och bestämmas enligt principerna i föregående punkter, och den procentuella reella förlusten multiplicerad med det antal år under vilka produktion gått förlorad skall överstiga 20 procent i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden.
- (126) Kommissionen kommer på samma sätt att tillämpa de kriterier som förklaras i föregående punkter på stöd som kompensation för boskap som gått förlorad på grund av ogynnsamma väderförhållanden.
- (127) För att undvika överkompensation bör eventuella andra ersättningar, till exempel genom försäkringar, dras av från stödbeloppet. Det är även nödvändigt att ta de löpande utgifter som jordbrukaren inte behöver betala med i beräkningen, exempelvis om det inte är nödvändigt att skörda. Om det däremot skulle visa sig att dessa utgifter har ökat på grund av de ogynnsamma väderförhållandena kan ett kompletterande stöd för att täcka dessa utgifter beviljas.
- (128) Stöd i form av ersättning för skador på byggnader och utrustning orsakade av ogynnsamma väderförhållanden (till exempel skador på växthus orsakade av hagelskurar) är tillåtna på upp till 100 procent av de faktiska kostnaderna, utan något lägsta tröskelvärde. Stöd som avses i detta avsnitt får i princip endast betalas ut till jordbrukare eller alternativt till en producentorganisation i vilken jordbrukaren är medlem. I sådana fall bör stödbeloppet inte överstiga jordbrukarens faktiska kostnader.
- (129) I sin anmälan och i därefter översända synpunkter har de behöriga myndigheterna uppgett att stödmottagarna är jordbrukare som till följd av de exceptionella temperaturförhållandena och därpå följande onormala vattenflöden som inträffat under 1996 drabbats av skador på mer än 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen. Enligt anmälan föreskriver artikel 17 i regionallag nr 33/1996 att regionerna kan förskottera de belopp som staten är skyldig för åtgärder ur Nationella solidaritetsfonden för ersättning av skador som orsakats av naturkatastrofer eller av ogynnsamma väderförhållanden (nationell lag nr 185/92). Stöden utgörs av investeringsbidrag som skall göra det möjligt för jordbrukare att rekonstruera driftskapital och återställa jordbruksegenheter som skadats av ogynnsamma väderförhållanden. Det stöd som avses i artikel 17 har en varaktighet som är begränsad till år 1996, för vilket man räknar med en kostnad på 20 miljarder italienska lire.
- (130) Det är nödvändigt att beakta att kommissionen nyligen har avslutat granskningen av stöd i form av ersättning för skador som orsakats av naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden som beviljats av Italien i enlighet med nationell lag nr 185/1992 till och med den 31 december 1999 (stöd C12/A/95). I detta beslut kom kommissionen, efter en detaljerad granskning, fram till att sådana stöd var förenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen kom fram till att den metod för att beräkna produktionsförluster som föreslagits av de behöriga myndigheterna kunde accepteras, att de väderförhållanden för vilka lagen föreskriver ersättning till följd av en förlust på 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen var förenliga med gemenskapens regler och att kumulering av olika slags stöd för skador som orsakats av naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden inte kunde ge upphov till någon form av överkompensation.
- (131) Även om beslutet om nationell lag nr 185/1992 endast gäller stöd som beviljats fram till den 31 december 1999 och har fattats på grundval av de regler för statligt stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden som var tillämpliga fram till detta datum ⁽⁴¹⁾, måste det beaktas att kommissionen har gett ett positivt omdöme både om de kriterier för att likställa vissa exceptionella väderförhållanden med naturkatastrofer och om den metod för att beräkna de skador som drabbat stödmottagare som tillämpades av de italienska myndigheterna då de ogynnsamma väderförhållanden som berörs i artikel 17 i regionallag nr 33/1996 inträffade (1996). Eftersom det i artikel 17 endast föreskrivs förskottering av de stöd som inrättats genom nationell lag nr 185/1992 och då de behöriga myndigheterna uttryckligen hänvisar till bestämmelserna i denna lag och tillämpningsföreskrifterna för den för beviljade av dessa stöd, saknas i detta fall fog för en skiljaktigt slutsats. När det gäller risken för överkompensation har de behöriga myndigheterna i sina synpunkter dessutom lämnat tillräckliga garantier för att stödet inte i något fall kan komma att överstiga summan av de förluster som drabbat stödmottagaren, även i fall av kumulering med andra offentliga stöd.
- (132) När det gäller tillämpningen av nationell lag nr 185/1992 från och med den 1 januari 2000, det vill säga från det datum då de nya bestämmelserna för statligt stöd avsedda att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer och därmed likställda ogynnsamma väderförhållanden trädde i kraft, måste det dessutom beaktas att de italienska myndigheterna inom

⁽⁴¹⁾ Se fotnot 8.

ramen för ett annat förfarande, som rör stöd C 12/B/95, genom skrivelser av den 20 november 2000 och den 21 november 2003, diarieförda den 24 november 2003 (kompletterade genom fax av den 25 november 2003), har lämnat detaljerade upplysningar som visar att de stöd som dessa har beviljat i kraft av den nationella lagen nr 185/1992 fortfarande uppfyller bestämmelserna för statligt stöd såsom dessa återges i punkt 11 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.

(133) I skrivelserna av den 20 november 2000 och den 21 november 2003 har de italienska myndigheterna garanterat följande:

a) Stöd beviljas endast sedan jordbruksministeriet, efter kontroll av uppgifterna i de tekniska rapporter som utarbetats av de provinsiella jordbruksinspektoraten och överförts till regionministeriet, har utfärdat ett dekret som förklarar att väderförhållandet i fråga är av exceptionell karaktär. Dessa rapporter, som utarbetas för varje enskilt fall efter händelsen i fråga, innehåller tekniska uppgifter för bedömningen av väderförhållandets exceptionella karaktär (inklusive relevant meteorologisk information) och för en kvantitativ bedömning av skadorna ⁽⁴²⁾.

⁽⁴²⁾ I artikel 2 i lag nr 185/1992 föreskrivs att sedan regionerna, på grundval av tekniska rapporter från provinsernas jordbruksinspektorat, har avgränsat de områden som förklarats vara drabbade av naturkatastrofer eller ogynnsamma väderleksförhållanden av exceptionell karaktär som kan jämföras med naturkatastrofer, och bedömt skadorna, skall jordbruksministeriet efter att ha kontrollerat effekterna av händelsen förklara denna som exceptionell med ett dekret som medger utbetalning av stöd till företag som har lidit skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen. Enligt de uppgifter som översänts av de behöriga myndigheterna i skrivelserna från november 2003 om stöd som betalats ut för naturkatastrofer och därmed likställda händelser från och med den 1 januari 2000, återges det tekniska underlaget för bedömningen av varje händelse som exceptionell (inklusive relevant meteorologisk information) och den kvantitativa bedömningen av de skador den har gett upphov till i de tekniska rapporter som för varje enskilt fall utarbetas av provinsernas jordbruksinspektorat med anledning av händelsen i fråga. För varje enskild händelse eller grupp av exceptionella händelser som har orsakat skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen för de drabbade företagen skall jordbruksministeriet avsluta de utredningar som det har behörighet att genomföra av de tekniska rapporter som presenterats av regionerna genom att utfärda ett dekret om den aktuella händelsens exceptionella karaktär. Som exempel på det beskrivna förfarandet och de uppgifter som ligger till grund för förklaringen att det rör sig om ett exceptionellt väderförhållande har de nationella myndigheterna skickat en dossier om torkan på Sicilien (Agrigento) under perioden 2001/2002. Varje dekret som utfärdas av jordbruksministeriet innehåller: uppgift om det exceptionella väderförhållandet, den period under vilken händelsen har ägt rum, det drabbade området och vilka slag av stöd av de som föreskrivs i lag nr 185/1992 som kan beviljas.

b) Det lägsta tröskelvärdet för skador som tillämpas för tillerkännande av stöd är 35 procent (snarare än de 30 procent eller de 20 procent som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer) både på den drabbade grödan och på företagets säljbara bruttoproduktion. Den normala genomsnittsavkastningen beräknas på treårsbasis på grundval av avkastningen under "normala år", det vill säga år utan naturkatastrofer eller onormalt goda skördar.

c) Stödet beräknas endast på grundval av grödor som drabbats av skador på minst 35 procent. Skador på försäkrade grödor undantas vid beräkning av stödet och de löpande utgifter som jordbrukaren inte behöver betala tas med i beräkningen, exempelvis om det inte är nödvändigt att skörda.

d) Överkompensation på grund av kumulering av olika slag av stöd kan inte förekomma.

(134) Mot bakgrund av ovanstående kan man därför dra slutsatsen att det stöd som inrättas genom artikel 17 i regionallag nr 33/1996 för att avhjälpa skador som orsakats av ogynnsamma väderförhållanden, med hänvisning till villkoren i nationell lag nr 185/1992 är förenligt med den gemensamma marknaden och därför kan omfattas av det undantag som fastställs i artikel 87.3 c i fördraget.

VI. SLUTSATSER

(135) Av det ovan anförda framgår att de stöd som avses i artikel 1 i regionallag nr 33/1996 för att sänka transportkostnaderna till förmån för företag som är verksamma inom tillverkning, bearbetning och/eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget inte kan omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 87.1 i fördraget och följaktligen är oförenliga med den gemensamma marknaden.

(136) I den utsträckning som denna artikel hänvisar till artikel 53 c i regionallag nr 3/1986 och de stöd som avses i artikel 19 i regionallag nr 33/1996 avsedda att stödja investeringar till förmån för företag som är verksamma inom tillverkning, bearbetning och/eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget kan de stöd som avses i artikel 10 inte omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 87.1 i fördraget och är följaktligen oförenliga med den gemensamma marknaden.

(137) De stöd som avses i artikel 17 i regionallag nr 33/1996 om beviljande av stöd för skador orsakade av ogynnsamma väderförhållanden som likställs med naturkatastrofer kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget eftersom de var avsedda att avhjälpa skador som orsakats av väderförhållanden som likställts med naturkatastrofer.

(138) De stöd som avses i artikel 13.2 och 13.3 i regionallag nr 33/1996 utgör inte statligt stöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.1 i fördraget.

(139) Enligt artikel 63 i regionallag nr 33/1996 skall genomförandet av de statliga stöd som föreskrivs i denna lag först godkännas av kommissionen. I avsaknad av uppgifter om motsatsen har kommissionen därför rätt att anse att dessa stöd inte har beviljats, och att de inte får genomföras om de är oförenliga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De statliga stöd för att sänka transportkostnader som Italien avser att genomföra, i kraft av artikel 1 i regionallag nr 33/1996, till förmån för företag som är verksamma inom tillverkning, bearbetning eller saluföring av sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, är oförenliga med den gemensamma marknaden.

De statliga stöd till investeringar som Italien avser att genomföra, i kraft av artikel 10 (i den utsträckning som denna artikel hänvisar till artikel 53 c i regionallag nr 3/1986) och artikel 19 i regionallag nr 33/1996, till förmån för företag som är verksamma inom tillverkning, bearbetning eller saluföring av

sådana jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Dessa stöd får således inte genomföras.

Artikel 2

Det statliga stöd till ersättning av skador som orsakats av ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer som Italien avser att genomföra i kraft av artikel 17 i regionallag nr 33/1996 till förmån för jordbruksföretag är förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

Det stöd som Italien avser att genomföra i kraft av artikel 13.2 och 13.3 i regionallag nr 33/1996 utgör inte statligt stöd i den bemärkelse som avses i artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen